

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W GDAŃSKU**

Gdańsk, 15 grudnia 2000 r.

RGD.565-4/00/AW

DECYZJA Nr RGD. 36/2000

Na podstawie art. 8 ust. 1, w związku z art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 24 lutego 1990r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (Dz. U. z 1999r. Nr 52, poz. 547, zmiana: Dz. U. z 2000r. Nr 31, poz. 381), w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego na wniosek Zakładu Pogrzebowego „Hermes” Mirosław Grzelak w Potęgowie nakazuje się Zakładowi Usług Pogrzebowych „Znicz” Edward Roszczyński w Nowej Wsi Lęborskiej zaniechania stosowania praktyki monopolistycznej polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku usług przechowywania zwłok w prosektorium, poprzez wprowadzanie i pobieranie od innych przedsiębiorców działających na rynku usług pogrzebowych, opłat za czynności związane z przechowywaniem zwłok osób zmarłych w szpitalu w Lęborku, do czego skarżony zakład nie był uprawniony na mocy umowy najmu z dnia 29.11.1993r. zawartej z Zespołem Opieki Zdrowotnej w Lęborku.

UZASADNIENIE

Do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wpłynął wniosek Zakładu Pogrzebowego „Hermes” Mirosław Gorzelak w Potęgowie o wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie stosowania przez Zakład Usług Pogrzebowych „Znicz” Edward Roszczyński w Nowej Wsi Lęborskiej praktyk monopolistycznych, wyczerpujących - zdaniem wnioskodawcy – dyspozycję art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 24 lutego 1990r. o przeciwdziałaniu [...].

80-824 GDAŃSK, UL. PODWALE PRZEDMIEJSKIE 30

TEL. (058) 346-29-32, TEL/FAX (058) 346-29-33, TEL. CENTRALA (058) 301-50-21

E-MAIL: GDANSK@UOKIK.GOV.PL

Jak wynika z uzasadnienia wniosku, ZUP „Znicz” – prowadzący działalność w zakresie świadczenia usług pogrzebowych – w 1993r. zawarł z Zespołem Opieki Zdrowotnej w Lęborku umowę najmu prosektorium szpitalnego.

Zdaniem wnioskodawcy:

- skarżony wykorzystuje fakt łączenia przez siebie funkcji prowadzącego prosektorium i oferującego usługi pogrzebowe *„opanowując w około 70% rynek usług pogrzebowych dotyczących osób zmarłych w szpitalu”*, a swoją pozycję dominującą uzyskał poprzez pobieranie opłat za usługi przy zmarłych i przechowywanie zwłok od osób, które nie zawarły z nim umowy dotyczącej usług pogrzebowych wybierając w tym celu inny zakład pogrzebowy, przy jednoczesnym niepobieraniu tych opłat od osób, które taką umowę zawarły z ZUP „Znicz”;
- *„niepobieranie opłat od klientów własnego zakładu pogrzebowego z jednoczesnym pobieraniem takich opłat od klientów innych zakładów jest podziałem rynku według kryterium podmiotowego”,* natomiast nawet przy założeniu, iż *„pobierane opłaty posiadają uzasadnienie prawne (...), należałoby uznać ich wysokość za nieuzasadnioną ekonomicznie, ponieważ (...) jest w oczywisty sposób zawyżona w stosunku do podobnych opłat na rynku, na którym nie występują podmioty o pozycji monopolistycznej”*.

Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu argumentacji wnioskodawców, wszczął w dniu 16 marca 2000r. postępowanie administracyjne przeciwko ZUP „Znicz” w Nowej Wsi Lęborskiej pod zarzutem nadużywania pozycji dominującej na lokalnym rynku wykonywania usług pogrzebowych poprzez przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji, tj. zachowań mogących stanowić naruszenie art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy o przeciwdziałaniu [...].

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczętym postępowaniu administracyjnym i postawione we wniosku zarzuty skarżony zakład, pismem z dnia 10 kwietnia 2000r., wskazał następujące okoliczności:

- Na terenie miasta Lęborka działają dwa zakłady pogrzebowe (ZUP „Znicz” i ZP „Hermes”) więc w praktyce zawsze jeden z nich będzie posiadał pozycję dominującą. Zakłady te obsługują pogrzeby nie tylko osób zmarłych na terenie szpitala ale również osób, których zgon nastąpił w miejscu pobytu i np. w domach opieki społecznej. Zakłady te dokonują

pochówku osób zmarłych nie tylko na cmentarzu w Lęborku, ale również na wszystkich okolicznych cmentarzach, dlatego ilość dokonywanych usług ogółem może być wykładnikiem, czy w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu [...] skarżony posiada pozycję dominującą.

- Opłaty za świadczone innym zakładom pogrzebowym usługi w prosektorium są pobierane od 27 grudnia 1999r., tj. od momentu wejścia w życie aneksu do umowy najmu. W zakresie obsługi zwłok nie na zlecenie Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w Lęborku skarżony ma prawo, zgodnie z zawartą umową, do pobierania opłat za świadczone usługi. Opłat tych skarżony nie ma prawa pobierać z tytułu zwłok, których pogrzeb wykonuje we własnym zakresie – i tego nie robi – wliczając związane z tym koszty w cenę kompleksowej usługi pogrzebowej. Skarżony nieodpłatnie świadczy usługi wyłącznie na rzecz SPZOZ zgodnie z zawartą umową.
- Bezzasadny jest zarzut stosowania wygórowanych opłat, gdyż są one skalkulowane po kosztach własnych, które ponosi skarżony w związku z obsługą zwłok.
- ZP „Hermes” stosuje znacznie niższe ceny za świadczone usługi pogrzebowe niż skarżony i w związku z tym ma możliwość pozyskania zleceń na usługi pogrzebowe w znacznie większej ilości, ponieważ konkurencyjna cena usługi jest czynnikiem bezpośrednim, wpływającym na ilość zleceń.

Pismami z dnia 14 lipca 2000r. i 23 sierpnia 2000r. Urząd wystąpił do Starostwa Powiatowego w Lęborku, będącego organem założycielskim SPZOZ w Lęborku, o zajęcie stanowiska odnośnie zasad pobierania przez najemcę prosektorium opłat za przechowywanie zwłok osób zmarłych w szpitalu oraz zasad ponoszenia przez niego kosztów za przechowywanie zwłok.

W odpowiedzi na pismo Urzędu wicestarosta powiatu lęborskiego poinformował, iż najemca, na podstawie zawartej z SPZOZ w Lęborku umowy, nie jest uprawniony do pobierania opłat za przechowywanie zwłok osób zmarłych w szpitalu, których rodziny zleciły usługi pogrzebowe innemu zakładowi.

Natomiast najemca jest uprawniony do pobierania opłat za przechowywanie zwłok przywożonych na zlecenie prokuratury oraz za przygotowanie ciała do pogrzebu dla innych zakładów pogrzebowych, z tym że o opuszczeniu ciała z prosektorium w ubraniu czy bez decyduje rodzina zmarłego. Ponadto Najemca zobowiązany jest do wykonywania na rzecz SPZOZ nieodpłatnie wszelkich usług związanych z

przyjmowaniem, składowaniem w kostnicy, rejestracją i wydawaniem zwłok, świadczeniem usług związanych z obsługą i przygotowaniem sekcji i badań pośmiertnych.

Stanowisko to poparła również Dyrekcja SPZOZ w Lęborku.

ANALIZUJĄC ZEBRANY MATERIAŁ DOWODOWY, ORGAN ANTYMONOPOŁOWY ZWAŻYŁ CO NASTĘPUJE:

W świetle akt sprawy organ antymonopolowy rozpatrzył, czy działania skarżonego przedsiębiorcy można uznać za przejaw stosowania praktyki monopolistycznej, określonej w art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy antymonopolowej.

Przepis ten stanowi, że za praktyki monopolistyczne uznaje się nadużywanie pozycji dominującej, charakteryzujące się określonymi poniżej znamionami, które należy interpretować jako przesłanki konieczne, a mianowicie:

- zajmowanie pozycji dominującej na rynku,
- nadużywanie tej pozycji poprzez przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji.

Zgodnie z przepisami ustawy antymonopolowej (art. 2 pkt 7) przez pozycję dominującą rozumie się pozycję przedsiębiorcy, polegającą na tym, że przedsiębiorca ten nie spotyka się z istotną konkurencją na rynku krajowym lub lokalnym; domniemywa się, że przedsiębiorca ma pozycję dominującą, jeżeli jego udział w rynku przekracza 40%.

Warunkiem koniecznym zastosowania ustawy antymonopolowej jest ustalenie rynku właściwego w danej sprawie, czyli tzw. rynku relewantnego, gdyż właśnie na nim ujawniają się praktyki monopolistyczne, będące przejawem wykorzystywania i nadużywania siły i władzy rynkowej przedsiębiorcy-dominanta. Zarówno doktryna jak i dotychczasowa praktyka wskazują, że w każdym konkretnym wypadku winien on być określony dokładnie, jednoznacznie, w sposób właściwy tylko dla tej sprawy.

Zgodnie z utrwalonym już w orzecznictwie Sądu Antymonopolowego stanowiskiem (por. np. wyrok z dnia 26 kwietnia 1995 roku, sygn. akt XVII Amr 74/94) poprawna definicja rynku relewantnego powinna zawierać następujące elementy:

przedmiot rynku (towar), fazę obrotu towarowego (zbyt, hurt, detal), funkcję strony rynku (popyt, podaż), czasowy aspekt rynku oraz terytorium. Brak jednoznacznej identyfikacji w odniesieniu do choćby jednego z powyższych elementów uzasadnia stanowisko, że przynajmniej zasadniczo, przedmiot postępowania może być rozpatrywany w kontekście kilku odrębnych rynków.

Zgodnie z wytycznymi w zakresie wyznaczania rynku, rynek taki nie powinien być wyznaczany ani zbyt szeroko ani zbyt wąsko lecz właściwie. Rozszerzenie bowiem granic rynku w aspekcie terytorialnym i przedmiotowym powodowałoby, iż trudno byłoby udowodnić jakiegokolwiek podmiotowi zajmowanie pozycji monopolistycznej czy też dominującej na rynku i ograniczenia antymonopolowe straciłyby swój sens. W rzeczywistości chodzi o wyznaczenie tego jednego, zasadnego, właściwego w prowadzonej sprawie antymonopolowej, rynku.

Usługi przechowywania zwłok stanowią odrębny rynek relewantny, bowiem nie są elementem składowym usług pogrzebowych, które, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem antymonopolowym (por. wyroki Sądu Antymonopolowego z dnia 12.10.1994r., sygn. akt XVII Amr 27/94 oraz z dnia 14.04.1995r., sygn. akt XVII Amr 11/95), obejmują m.in. takie czynności, jak:

- przygotowanie zwłok do pochówku,
- przygotowanie miejsca pochówku,
- transport zwłok i związaną z tym asystę pogrzebową,
- wykopanie i uformowanie grobu,
- ekshumacja zwłok i szczątków ludzkich,
- załatwienie formalności administracyjnych związanych z pogrzebem.

Czynności związane z przygotowywaniem zwłok do pochówku nie obejmują z pewnością ani zakresem semantycznym ani rzeczowym samego przechowywania zwłok w prosektorium, stąd w pełni zasadne jest twierdzenie, że produktowo nie należą do rynku usług pogrzebowych. Zgodnie z tak określoną delimitacją rynków oraz mając na uwadze ustalenia stanu faktycznego należy więc przyjąć, że dzierżawca prosektorium prowadzi działalność gospodarczą w obrębie dwóch powiązanych, ale od-

rębnych rynków lokalnych, a mianowicie: przechowywania zwłok w oraz usług pogrzebowych. Administrując jedynym w mieście prosektorium posiada on na tym rynku pozycję monopolistyczną w rozumieniu art. 2 pkt 6 ustawy o przeciwdziałaniu [...], gdyż nie spotyka się z konkurencją ze strony innych podmiotów gospodarczych. Natomiast występując w roli przedsiębiorcy pogrzebowego skarżony Zakład poddany jest presji ze strony innych uczestników obrotu gospodarczego działających w tym obszarze aktywności gospodarczej.

Wskazują na to przeprowadzone w trakcie trwania postępowania antymopolowego badania, których wyniki pozwalają na przybliżone określenie udziału w rynku usług pogrzebowych poszczególnych firm działających na terenie miasta Lęborka.

Tabela 1

STRUKTURA POCHÓWKÓW DOKONANYCH PRZEZ ZUP „ZNICZ” I ZP „HERMES” W 1999R. I I PÓŁROCZU 2000R.

	Ilość pochówków		Struktura udziałowa [w %]	
	1999r.	I - VI 2000r.	1999r	I - VI 2000r.
ZUP „ZNICZ”			58,79	62,32
ZP „HERMES”			41,21	37,68
RAZEM			100,00	100,00

Źródło: Na podstawie materiałów przedstawionych przez ZUP „Znicz” i ZP „Hermes”.

Jednoczesna obecność na obu wyżej określonych rynkach daje administratorowi prosektorium zdecydowaną przewagę nad konkurentem. Wynika to m.in. z faktu, że posiadając uprzywilejowaną, monopolistyczną pozycję na jednym z rynków, może przez fakt ten wpływać na inne zintegrowane pionowo rynki i przez to zamazywać, bądź zniekształcać kształtowanie się na nich relacji konkurencyjnych. Potencjalnie chociażby, posiada on daleko większe możliwości kontaktowania się z rodziną osoby zmarłej, a tym samym wpływania na dokonany przez nich wybór oferenta usług. Jeśli jednak pozyskiwanie zleceń odbywa się zgodnie z regułami uczciwej konkurencji, to z samego faktu łatwiejszej dostępności do potencjalnego klienta nie sposób wy-

wieść wniosku o nadużywaniu przez skarżonego przedsiębiorcę pozycji dominującej na rynku. Zarzut taki można uznać za zasadny jednak wówczas, gdy warunki korzystania z usług świadczonych na rynku zmonopolizowanym mają dyskryminacyjny charakter, a więc przedsiębiorcy działający po stronie popytu ponoszą zróżnicowane, nie mające obiektywnego uzasadnienia, obciążenia.

W przedmiotowej sprawie źródłem uzyskania przez Zakład Usług Pogrzebowych „Znicz” wyłączności na administrowanie prosektorium przyszpitalnego jest umowa najmu lokalu użytkowego nr 13/ 93 z dnia 29.11.1993 zawarta z Zespołem Opieki Zdrowotnej w Lęborku i przedłużana następnie kolejnymi aneksami. W załączniku nr 3 zawierającym szczegółowe ustalenia umowne określono iż:

1. Przedmiotem umowy jest – na bazie przekazanych pomieszczeń i wyposażenia – świadczenie nieodpłatnie na rzecz rodziny zmarłego usług obejmujących przygotowanie zwłok do pochówku z wystawieniem do kaplicy, a wynikających ze statutowego obowiązku ZOZ-u (pkt 1 d).
2. Najemca jest zobowiązany do umożliwienia nieodpłatnego wykorzystania pomieszczenia kaplicy dla osób nie korzystających z usług firmowanego przez niego zakładu pogrzebowego celem umożliwienia rodzinie wprowadzenia zwłok na własny koszt, jak również **nieodpłatnej obsługi zwłok w sytuacji kiedy rodzina zmarłego nie korzysta z usług w/wym. zakładu pogrzebowego** (pkt 14, podkr. UOKiK) .

Następnie w aneksie Nr 4 z dnia 27.12.1999r. do umowy wyraźnie zostały określone sytuacje, kiedy najemca jest uprawniony do pobierania opłat z tytułu prowadzenia prosektorium. Zalicza się do nich:

- przechowywanie zwłok przywożonych na zlecenie prokuratury,
- przygotowanie ciała do pogrzebu dla innych zakładów pogrzebowych, z tym że o opuszczeniu ciała z prosektorium w ubraniu, czy bez decyduje rodzina zmarłego,
- pomoc technika sekcyjnego przy sekcji na zlecenie prokuratury.

W ocenie organu antymonopolowego wykaz pobieranych opłat ma charak-

ter zamknięty i skarżonemu przedsiębiorcy – na mocy zawartej umowy – nie przysługiwało prawo do dowolnego rozszerzenia zakresu tak określonej listy.

W toku postępowania dowodowego organ antymonopolowy wystąpił do Pomorskiej Regionalnej Kasy Chorych w Gdańsku o wydanie opinii odnośnie finansowania przez Kasę Chorych przechowywania zwłok w szpitalnym prosektorium oraz podmiotu upoważnionego do pobierania opłat za przechowywanie zwłok osób zmarłych w szpitalu. Z uzyskanej dnia 7.07.2000r. odpowiedzi PKCh wynika, iż *„obowiązek utrzymania prosektorium spoczywa na szpitalu i może być pokrywany w ramach środków otrzymywanych z Kasy na funkcjonowanie szpitala”. (...) Zbycie, wydzierżawienie lub wynajęcie majątku trwałego samodzielnego publicznego zoz może być dokonane przez zakład na zasadach określonych przez organ, który zakład utworzył; zatem organ ten powinien ustalić zasady udostępniania prosektorium (stanowiącego majątek trwały zoz-u).”*

Organem założycielskim Dla Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w Lęborku jest Starosta Powiatu Lęborskiego, który w pismach z dn.dn. 08 sierpnia i 06 września 2000r. przedstawił wyraźne stanowisko, że brak jest podstaw do pobierania przez Zakład Pogrzebowy „Znicz” opłat za usługi przechowywania zwłok osób zmarłych w szpitalu. Opinię taką w pełni podziela wynajmujący, tj. SPZOZ (pismo z dn. 29.09.2000r.), z czego należy wywieść, że pobór spornych opłat odbywa się bez jego przyzwolenia i wbrew wyraźnym zapisom łączącej strony umowy najmu.

Ponadto Urząd w okresie 11.07 – 31.08.2000r. przeprowadził badania rynku dotyczące wysokości opłat za udostępnianie przez administratorów lub dzierżawców prosektorium innym firmom pogrzebowym w celu przygotowania zwłok do pochówku, w przypadku gdy rodzina zmarłego zleci przygotowanie zwłok oraz organizację pogrzebu zakładowi pogrzebowemu innemu niż administrator lub dzierżawca tego prosektorium. Badaniami objęto 19 szpitali z terenu województwa pomorskiego, z których 8 posiada prosektoria.

Wyniki badań wskazują, że sześć spośród badanych szpitali nie udostępnia pomieszczeń prosektorium innym firmom pogrzebowym w celu przygotowania zwłok do pochówku; są one wykorzystywane wyłącznie przez szpital, który we własnym za-

kresie przygotowuje zwłoki do przekazania rodzinie nie korzystając przy tym z usług firm pogrzebowych. Szpitale te nie pobierają opłat za przechowywanie i wydawanie zwłok.

W Szpitalu Specjalistycznym w Kościerzynie funkcjonuje Zakład Patologii, w ramach którego istnieje przechowalnia zwłok oraz sala eksportacyjna. Wszystkie firmy pogrzebowe mają równy dostęp do korzystania z usług świadczonych przez zakład, za które pobierane są opłaty zgodnie z cennikiem. Wszystkie czynności na terenie zakładu wykonywane są wyłącznie przez pracowników szpitala. Natomiast prosektorium Szpitala Specjalistycznego w Prabutach jest dzierżawione przez Zakład Usług Pogrzebowych w Prabutach, który nie pobiera opłat za przechowywanie zwłok przez pierwsze 15 godzin. Nieodpłatna jest też pomoc wykwalifikowanego pracownika.

Tak więc w woj. pomorskim zasadą jest, że ciała osób zmarłych w szpitalach przechowywane są w prosektoriami bezpłatnie, a rodziny zmarłych nie ponoszą z tego tytułu żadnych kosztów.

Wszystkie wskazane powyżej okoliczności i ustalenia stanu faktycznego wskazują jednoznacznie, że skarżony przedsiębiorca wykorzystując podpisaną z SPZOZ w Lęborku umowę nadużył uzyskaną w ten sposób pozycję monopolistyczną na rynku relewantnym, wprowadzając pod koniec 1999r. - wbrew zapisom i obwarowaniom kontraktu - opłatę za przechowywanie zwłok i opłatę „za usługi przy zmarłym”. Zakład Usług Pogrzebowych „Znicz” nie mając żadnych podstaw prawnych do stosowania kwestionowanej opłaty i pobierając ją od konkurenta na rynku usług pogrzebowych wpływa bezpośrednio na poziom ponoszonych przez niego kosztów, co z kolei wiąże się z jego konkurencyjnością na rynku.

Jest oczywistym, że z tytułu najmu pomieszczeń ZUP „Znicz” ponosi określone koszty, ale też i uzyskuje określone korzyści. Podpisując umowę i znając ograniczenia tamże zawarte, które strony uzgodniły na zasadzie swobody kontraktowej, skarżony przedsiębiorca uprzednio dokonał z pewnością ekonomicznej analizy opłacalności tego przedsięwzięcia, podejmowanego na warunkach wynegocjonowanych z drugą stroną. Prowadzenie działalności gospodarczej wiąże się z ryzykiem, które, w szczególności, w sytuacji istnienia monopolu, może być przerzucane na kontrahentów,

co stanowi jedną z form uzyskiwania renty antymonopolowej, czemu przeciwdziałać ma m.in. ustawa antymonopolowa. W przedmiotowej sprawie mamy do czynienia z takim właśnie przejawem nadużywania władzy rynkowej przez skarżonego przedsiębiorcę, który działając niezgodnie z zapisami zawartej z SPZOZ umowy, przerzuca część swoich kosztów na kontrahenta. Istotnym jest również, że wprowadzenie i pobór kwestionowanych opłat nastąpiło dopiero po sześciu latach realizacji umowy najmu – wcześniej tego rodzaju obciążenia nie były stosowane. Uzyskane w ten sposób środki mogą być więc użyte jako instrument do walki z konkurentami, na innym, niezdominowanym rynku, a przez to zakłócać i zamazywać panujące na nim relacje.

Z rachunków złożonych w trakcie trwania postępowania, a wystawianych przez skarżonego innym zakładom pogrzebowym wynika jednoznacznie, że od 27.11.1999r. są one obciążane kosztem przechowywania zwłok i usług przy zmarłym. Opłaty za te usługi wynoszą odpowiednio: 40zł za dobę i 50zł, co łącznie daje kwotę 90zł. Według wyjaśnień ZUP „Znicz” w przypadku, kiedy on sam wykonuje usługę pogrzebową, to koszty przechowywania zwłok wlicza w kompleksową cenę usługi pogrzebowej. Koszty te znajdują odzwierciedlenie w dokumencie „Zlecenie usługi” – na podstawie którego mogą być wystawiane rachunki klientom – pod pozycją „przygotowanie ciała do pogrzebu”. Z załączonej w materiale dowodowym dokumentacji wynika, iż pozycja ta opiewa na kwotę 120zł i – zgodnie z stanowiskiem reprezentowanym przez skarżonego – nie obejmuje ona ceny toalety pośmiertnej – kosmetyki twarzy. W ocenie organu antymonopolowego argumentacja skarżonego nie mogą się ostać. Gdyby bowiem przyjąć, że ponosi on na równi z innymi i w takiej samej wysokości, koszty przechowywania i usług przy zmarłym, to wówczas łączna cena usług związanych z przygotowywaniem ciała do pochówku, a więc ubraniem zwłok, ułożeniem ciała w trumnie itd. musiałaby się zamknąć kwotą nie wyższą niż 30zł, co w sposób istotny odbiega in minus od cen powszechnie stosowanych na rynku za tego rodzaju czynności. Brak wyszczególnienia w dokumencie „Zlecenie usługi” opłat związanych z przechowywaniem zwłok w prosektorium pod oddzielnymi pozycjami rodzi uzasadnione domniemanie, że w rzeczywistości przenoszone są one wyłącznie na kontrahentów, którzy nie zlecili „Zniczowi” pogrzebu.

Reasumując, organ antymonopolowy całkowicie podziela stanowisko reprezentowane przez Pomorską Regionalną Kasę Chorych, że zasady udostępniania pro-sektorium stanowiącego majątek trwały samodzielnych publicznych ZOZ-ów winny być ustalane przez ich organ założycielski, który jest również władny do określenia zasad odpłatności. W przedmiotowym sporze zasady wynikają wprost z zawartej umowy najmu lokalu użytkowego nr 13/93 z dnia 29.11.1993r., która nie dopuszcza stosowania i pobierania wprowadzonych przez skarżonego przedsiębiorcę opłat.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.

Podpisał:

Z up. Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Dyrektor Delegatury UOKiK w Gdańsku

Roman Jarząbek

POUCZENIE: Od decyzji niniejszej przysługuje stronie prawo odwołania do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Antymonopolowego, za pośrednictwem Delegatury UOKiK w Gdańsku, w terminie 14 dni od daty doręczenia.

OTRZYMUJE: